

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

20. LEDNA 2019

Z obsahu:

**Bůh se neobešel
bez Matky, a tím spíše
ji potřebujeme my**

Homilie papeže Františka
při mši svaté o slavnosti
Matky Boží Panny Marie
v bazilice sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

**Svatá Pavla Římská
(26. ledna)**

Libor Rösner
- strana 5 -

Nenechejte duše zakrtnět!

Christa Mevesová
- strana 6 -

**P. Richard Henkes
přemohl každý strach**

Eduard Werner
- strana 8 -

Misionář ze záliby

Alexa Gaspariová
- strana 9 -

Modlitby za nejmenší

Dopis P. Jiřího Kordy
k úmyslům Modliteb
za nejmenší
- strana 12 -

Vizionář: Tajemství zjevení

v Tre Fontane (39)
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Francisco de Zurbarán (1598–1664): Sv. Jeroným se sv. Pavlou a sv. Eustochií

Bůh se neobešel bez Matky, a tím spíše ji potřebujeme my

Homilie papeže Františka při mši svaté o slavnosti Matky Boží Panny Marie
v bazilice sv. Petra v Římě

„Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli.“ (Lk 2,18) Divit se, žasnout – k tomu jsme povoláni dnes, na závěr oktávy Narození Páně, se zraky dosud upřenými k Dítěti, které se nám narodilo, zbavené všeho a oplývající láskou. Úžas je postoj, který je třeba zaujmout na počátku roku, protože život je dar, který nám umožňuje vždycky znovu začít, i z té nejnižší úrovně.

Dnes však také žasneme nad Matkou Boží. Bůh je maličkým dítětem v náručí

ženy, která živí svého Stvořitele. Socha, kterou máme před sebou, znázorňuje Matku a Dítě, kteří jsou natolik sjednoceni, že působí dojmem jediného celku. To je tajemství, které dnes budí nekonečný obdiv: Bůh se navždy spojil s lidstvem. Bůh a člověk navždy spolu – to je ta dobrá novoroční zpráva: Bůh není pánem, jenž má odstup a je v nebi osamocen, nýbrž vtělenou Láskou, narozenou z matky jako my, a zahrnující lidstvo novou laskavostí. Chápeme tak lépe božskou lásku,

kteřá je otcovská i mateřská, jako matka, která nepřestává věřit v děti a nikdy je neopouští. Bůh-s-námi nás miluje nezávisle na našich pochybeních, na hříších a námi působeném chodu světa. Bůh věří v lidstvo, v jehož popředí stojí primárně a nedostižně jeho Matka.

Ji prosíme na začátku roku o milost úžasu před Bohem, který budí úžas. Obnovujeme svůj počáteční úžas, kdy se v nás

Pokračování na str. 4

Našla už konečně naše duše toho, kterého hledala? Pakliže ano, měla by ho po vzoru svaté Pavly Římské (str. 5–6) pevně uchopit a už ho nikdy nepustit. Je jasné, že ten, o koho zde jde, je Trojjediný Bůh, zvláště pak Boží Syn, Spasitel Ježíš Kristus. Ten Bůh, který přesahuje všechny lidsky myslitelné (a vymyšlené) bohy, protože jen Trojjediný Bůh není dílem člověka a jeho existence není závislá na lidské libovůli. A jen on je schopen vtisknout do lidského těla také nesmrtnou duši, která je předurčena k věčnému společenství se svým Stvořitelem. Ať už člověk dělá a vymýšlí cokoli, nikdy nestvoří lidskou duši! A nikdo nikdy nebude schopen duši zabít, jak čteme i u svatého Matouše (srov. 10,28)! Proto je duše jediná, o kterou má smysl se obávat, aby zůstala i na věčnosti – po smrti těla – v Boží blízkosti a nepropadla pekelné záhubě.

Je alarmující, že ačkoliv žijeme v době technické vyspělosti, je obrovské množství lidí duševně i duchovně nedospělých. Proč? Jejich žebříček hodnot nevychází z Božího, Stvořitelova řádu, ale velmi často je naopak odrazem lidské (ďábelské) pýchy, jež Boha ze života vylučuje. A tak se nemůže nikdo divit, a nezávislí psychoterapeuti to potvrzují, že kvůli tomu trpí hlavně lidská duše. (str. 6–7) Je tolik lidí,

Editorial

kteří dnes jsou svým způsobem zoufalí a jejichž duše více či méně hlasitě volají: „Zachraňte nás!“

Poptávka tedy stále existuje – a je obrovská, ale existuje i nabídka? Samozřejmě, řekneme, je zde přece Ježíš, který zachraňuje! Jenže – lidské duše jsou tak hluché! Nemohou se totiž nadechnout, „vypnout“, protože jejich nositelé jsou připoutáni k bohu techniky. Hovoří se o zakrnělých duších, ba i zamrzlých, protože jsou duchovně slepé, dezorientované, duchovně bezmocné a neplodné. Proto pociťuje moderní člověk, křesťany nevyjímaje, tolik strachu, zoufalství; nedokáže již řešit ani jednoduché situace života, stále hledá nějakou jistotu... Jak z toho vybřednout? Je jen jediná cesta: obrátit se zpět k Bohu a jeho řádu, znovu svázat své životy napevno s Trojjediným Bohem, který je věčným štěstím každé lidské duše.

K tomu je však potřeba také spolupráce Božích věrných. Chyba totiž není v technice jako takové, nýbrž v člověku, který dává lidským dílům význam a jejich užíváním rovněž místo v hodnotovém žebříčku. A jestliže svět kolem nás je dezorientován, je na nás, křesťanech, abychom se jako první vrátili

k Ježíši a znovu radikálně zavedli do svých životů všechno, co učil. Neměla by to být jen zbožná fráze, ale realita! Tak se znásobí i nabídka pro všechny ty zoufalé duše kolem nás. Zakrní-li duše křesťana, zakrní i samo křesťanství. A když to nepůjde jinak, lze aplikovat pro úspěch v boji i taktiku útěku – z hluku a vlivu techniky do ticha. Pak jistě lépe pochopíme, jak se s technickými vymoženostmi doby vypořádat – s ohledem na vztah k Bohu.

Abychom totiž měli zdravý vztah k lidským dílům – techniku nevyjímaje –, musíme mít na prvním místě důvěrný vztah s Trojjediným Bohem. Středem tohoto vztahu je modlitba, intenzivní duchovní život. Mýlil by se ten, kdo by si myslel, že toho jsou dnes schopni jen řeholníci a řeholnice. I když oni mohou být často opravdu dobrými vzory, jak žít ryzi, radikální křesťanství, vystavené na Ježíši. (str. 9–11) Ovšem každý, kdo vezme na sebe svůj kříž, obtížený také dobou, v níž žijeme, a následuje Ježíše, je jeho pravým svědkem. A tyto svědky lidé potřebují, protože jen takovým svědkům mohou věřit, jelikož žijí to, co hlásají. Kež s pomocí Boží, Panny Marie, svého anděla strážného a všech našich svatých patronů mezi tyto svědky patříme i my!

Daniel Dehner

V galilejském městečku nedaleko Nazareta se slaví svatba. Nebylo by to samo o sobě nic výjimečného, ale tentokrát jsou ke svatební hostině pozváni i Ježíš a jeho učedníci. Pozvání platí tedy i pro tebe. Takové pozvání však zavazuje. Svou přítomností máš poctit nejen mladý pár a jeho hosty, ale především máš dělat čest svému Mistru. Dej tedy stranou všechny jiné záležitosti, aby se ti nestalo, že bys nebyl hoden zasednout k hodovní tabuli⁽¹⁾. Aby sis nevysloužil vážnou výtku, že jsi vstoupil do hodovní síně nepřipraven⁽²⁾, oděj se s pomocí Ducha Svätého k účasti na této slavnosti usebraností, skromností a pokorou a připoj se k Mistrově nevelké družině.

Tato svatba vstoupí do historie právě proto, že se jí účastní sám Pán. Tam, kam je Ježíš pozván, nepřichází pouze jako jeden z hostů, ale jako Boží Syn, který svou přítomností své hostitele obohacuje tím, že u nich a na nich oslaví svého nebeského Otce. Budeš tedy mít nejlepší příležitost poznat, jak si počínat, aby všechno, co děláš, přispívalo k Boží slávě. Rozhodni se pevně, že od této chvíle nebudeš podnikat nic, k čemu bys nejdříve nepřizval také svého Pána a Mistra.

Je tu ale ještě jeden důvod, proč bys neměl odmítnout toto pozvání: na této slavnosti máš také příležitost setkat se s Ježíšovou Matkou Marií.

Až dosud žila tiše a skrytě s Ježíšem v nazaretském domku. Věčný Otec si ji vyvolil, aby dala jeho Syna světu jako člověka. Dnes, na samém počátku jeho veřejného působení, je opět přítomná, aby ho představila jako všemocného a laskavého Dobrodince. Vykoná to s obdivuhodnou prostotou a nenápadností. Kdo jiný to může udělat než jeho Matka, která jediná ví, jak velkou moc má její milovaný Syn, ale která je také vnímavá a pozorná k lidským potřebám. Poznáš tu Marii v její nejvlastnější a trvalé roli, kterou přijala již tím, že souhlasila stát se Matkou Syna člověka: Maria je povolána přicházet za svým Synem, aby prosila za druhé.

Činí tak sama od sebe ještě dříve, než ji kdokoliv požádal o její přimluvu. A jakou má její přimluva moc? Stačí její pou-

há dvě slova: *Nemají vína*. Ježíšovu odpověď si ovšem nevykládej jako odmítnutí. Naopak, Pán přiznává, že to, oč ho Matka žádá, je záležitost neobyčejného významu, která má zahájit nesčetné projevy jeho dobroty a jeho moci, jakmile jen *přijde jeho hodina*.

Hosté nejzávažnější

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Uchoval jsi dobré víno
až do této chvíle.*

Na tuto obdivuhodnou spolupráci mezi nejpozornější Matkou a nejmocnějším Synem se můžeš spolehnout ve všech svých potřebách. Nezneklidňuj se proto ani v nejmenším, i když se ti někdy zdá, jako bys musel příliš dlouho čekat. Pán projeví svou moc vždy, jakmile z vůle Otce *přijde jeho hodina*.

Doprovodí ho nyní k šesti objemným nádobám. Dosud sloužily pouze k mytí, nyní se mají na Pánův pokyn stát zázračným zdrojem. Poručí služebníkům, aby je naplnili vodou. Nevykonávají to s tak velkou horlivostí právě proto, že je Maria předem připravila? Když tedy vykonali, co bylo třeba, mohou *nabrat a odnést správci svatby*.

Nepřipouštěj si nikdy myšlenku, že Pán otálí, ale dbej o to, abys sám vykonal co nejdříve všechno, čeho je zapotřebí a co je v tvých silách. Uč se proto vnímavosti a poslušnosti k mateřským radám, které ti vnuká dobrá a prozíravá Přimlůvkyně. To, co od tebe požaduje, žádá jediné proto, že jí velmi záleží na tom, aby ti nescházelo vína. Ona totiž sama nejlépe ví, čeho je ti zapotřebí. Když máš tedy vykonat Pánovu vůli a nejdříve znovu naplnit to, co zůstává prázdné, naplň to bez váhání *až po okraj*. Připravuješ tak svým lidským přičiněním nezbytné podmínky pro obdivuhodný zásah Boží moci, které budeš svědkem, *až přijde hodina*.

Vrať se s Ježíšem do hodovní síně. Právě se stal první Ježíšův veřejný zázrak, i když svatebčané, ba ani sám správce svatby nevědí, komu vděčí za to, že mají stále na stole hojnost tak dobrého vína. Ježíš se nechce na této hostině stát středem pozornosti, ale chce upevnit víru svých nových učedníků. Poznal jsi při této příležitosti nejen jeho božskou moc, ale i moc přimluvy jeho svaté Matky. Pamatuj vždy na toto svědectví, že je to Maria, která je a zůstane Prostřednicí všech

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 62,1-5

Kvůli Siónu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho spravedlnost nevzejde jak světlo, dokud se jeho spása nerozhoří jak pochodň. Tu národy uvidí tvou spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v dlaních svého Boha. Nebudeš se již nazývat „Opuštěná“ a tvá země „Osamělá“. Tvým jménem bude „Mé zalíbení je v ní“ a jméno tvé země „V manželství daná“, neboť si v tobě zalíbil Hospodin a tvá země dostane muže. Jako se jinoch snoubí s pannou, tak se s tebou zasnoubí tvoji synové. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak se tvůj Bůh zaraduje z tebe.

2. čtení – 1 Kor 12,4-11

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zas tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává víry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat,

Dokončení na str. 8

darů, které Ježíš jako Boží a jako její Syn přináší tomuto světu.

A jestliže Maria nepřenesla přes srdce, že mladým manželům dochází na hostině víno, co teprve udělá při pohledu na tento svět, který hyne hladem a žizní? *Kvůli Siónu neumlkne, kvůli Jeruzalému neutichne, dokud se jeho spása nerozhoří jako pochodň*. I za ty, kteří o ní nevědí nebo nechtějí vědět, prosí svého Syna: „Nemají víru!“ – „Nemají naději!“ – „Nemají lásku!“ – „Nemají radost!“

Je na nás, abychom jako poslušní služebníci naplnili až po okraj nádoby modlitbou a obětmi, aby je Pán mohl proměnit na víno života. A nyní jde a *vypravuje mezi všemi národy o jeho dívech!*⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 22,8 ; ⁽²⁾ srov. Mt 22,12;

⁽³⁾ srov. Ž 96,3

Bůh se neobešel bez Matky, a tím spíše ji potřebujeme my

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

zrodila víra. Pomáhá nám Matka Boží, Matka, jež rodí Pána a nás Pánu. Je matkou, která v dětech rodí úžas víry, protože víra je setkáním, nikoli náboženstvím. Život bez úžasu šedne, stává se zvykem, i víra. Také církev potřebuje nově žasnout nad tím, že je příbytkem živého Boha, Pánovou Nevěstou, Matkou, která rodí děti. Jinak jí hrozí, že se stane krásným muzeem minulosti. Církev-muzeum. Madona však v církvi vytváří ovzduší domova, obývaného Bohem novostí. Přijměme tajemství Matky Boží s úžasem jako obyvatelé Efesu v době koncilu, a jako oni volejme: „Svatá Matko Boží!“ Dovolme jí, aby se na nás dívala, objala nás a vzala za ruku.

Dovolme, aby se na nás dívala. Obzvláště ve chvílích nouze, vezme-li ve spleťtostech zauzleného života, je správné hledět k Madoně. Je však krásné, necháme-li Madonu hledět na sebe. Dívá-li se na nás, nevidí hříšníky, nýbrž děti. Říká se, že oči jsou zrcadlem duše. Oči milostiplné září Boží krásou, osvěčují nás rájem. Ježíš řekl, že oči jsou „pro tělo jako svítlna“ (Mt 6,22): oči Madony dovedou osvitit každou temnotu a kdekoli rozžehnout naději. Její pohled obrácený k nám říká: „Drahé děti, odvahu, to jsem já, vaše Matka!“

Tento mateřský pohled, který dodává důvěru, umožňuje růst ve víře. Víra je spojení s Bohem, zahrnuje celého člověka a aby se uchovala, potřebuje Matku Boží. Její mateřský pohled nám pomáhá, abychom v sobě viděli děti milované ve věřicím Božím lidu, měli se vzájemně rádi, nehledíce na svá omezení a zaměření. Madona nám umožňuje zapustit kořeny v církvi, kde je jednota víc než různost, a vybízí nás, abychom pečovali o sebe navzájem. Mariin pohled nám připomíná, že pro víru je podstatná laskavost, která staví hráz vlažnosti. Laskavost, laskavá církev. Slovo laskavost by dnes mnozí chtěli vyškrtnout ze slovníku. Je-li ve víře místo pro Matku Boží, nikdy se nevytratí střed, totiž Pán, protože Maria nikdy neukazuje k sobě, nýbrž k Ježíšovi a bratrům, protože Maria je Matkou.

Pohled Matky, pohled matek. Svět, který hledí do budoucnosti bez mateřské-

ho pohledu, je krátkozraký. Zvětšuje sice zisky, ale nedovede už vidět v lidech děti. Zisky budou, ale nikoli pro všechny. Obýváme dům, ale ne jako bratři. Lidská rodina se zakládá na matkách. Svět, ze kterého je mateřská laskavost vyhoštěna jako pouhý sentiment, bude možná oplývat věcmi, ale nebude mít budoucnost. Matko Boží, nauč nás svému pohledu na život a obrať svůj pohled na nás a naše ubohosti. Obrať k nám své milosrdné oči.

Dovolme, aby nás objala. Po tomto pohledu přichází na řadu srdce, kde Maria, jak říká dnešní evangelium, „to všechno uchovávala a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19). Madona uchovávala v srdci všechno, objímala všechno, události příznivé i nepříznivé. O všem rozvažovala a všechno poroučela Bohu. Takové je její tajemství. Stejně tak jí leží na srdci život každého z nás: touží obejmout všechny naše situace a představit je Bohu.

V dnešním roztržitém životě, kde nám hrozí, že ztratíme nit, je Matčino objetí zásadní. Šíří se spousta roztékavosti a osamocení. Celý svět je propojen, ale zdá se, že je stále více znesvářen. Potřebujeme se svěřit Matce, která objímá v Písmu mnoho konkrétních situací a je tam, kde je jí zapotřebí: vydává se za příbuznou Alžbětou, pomůže novo-

manželům v Káni, povzbuzuje učedníky ve Večeřadle... Maria je lékem na samotu a rozpad. Je Matkou útěchy, která má soucit a je spolu s tím, kdo je sám (z lat. *con-solatio* = útěcha). Ona ví, že utěšit nedokáže jen slova, je zapotřebí účast a její mateřská přítomnost. Dovolme jí, aby objala náš život. V modlitbě *Salve Regina* ji nazýváme „živote“, což se může jevit jako přehnané, protože životem je Kristus (srov. Jan 14,6), avšak Maria je s Ním natolik sjednocena a tolik nablízku nám, že není nic lepšího než vložit svůj život do jejich rukou a uznat, že je „životem, sladkostí a naší nadějí“.

A potom, na cestě životem, **dovolme, aby nás vzala za ruku.** Matky berou děti za ruku a uvádějí je s láskou do života. Avšak kolik dětí, odkázaných na sebe, ztrácí směr, považuje se za silné, bloudí a svobodně se stává otroky! Kolik jen jich zapomnělo na mateřský cit, žijí v hněvu a lhostejnosti ke všemu! Kolik jen jich, bohužel, reaguje na všechno a na všechny jedem a zlobou! Projevit zlobu je dokonce považováno za příznak zmužilosti. Je to však pouhá slabost. Potřebujeme se naučit od matek, že hrdinství spočívá v sebedarování, zmužilost ve slitování a moudrost v mírnosti.

Bůh se neobešel bez Matky, a tím spíše ji potřebujeme my. Sám Ježíš nám ji dal, a to nikoli v ledajaké chvíli, nýbrž na kříži: „To je tvá matka,“ (Jan 19,27) řekl učedníkovi, každému učedníkovi. Madona není volitelný doplněk, je třeba ji přijmout životem. Je Královnou míru, která přemáhá zlo a vede stezkami dobra, šíří mezi dětmi jednotu a vychovává k soucitu.

Vezmi nás za ruku, Maria. Přimknutím k tobě překonáme ty nejsvízelnější zákruhy dějin. Veď nás za ruku, abychom objevili svazky, jež nás spojují. Shromáždí nás pod svůj plášť, kde se vlídností opravdové lásky opětovně vytváří lidská rodina: „Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.“ Povězme Madoně všichni společně: „Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Svatá Pavla Římská (26. ledna)

Patronka vdov sv. Pavla Římská byla duchovní dcerou sv. Jeronýma a v mnohém mu byla i nápomocna. Žila s Bohem v srdci a umírala s jeho slovem na rtech. Dvě její dcery jsou dnes rovněž ctěny jako světice a v náručí jedné z nich – sv. Eustochie – opouštěla sv. Pavla v Betlémě tento svět. Právě v její společnosti je stejně jako ve společnosti sv. Jeronýma často zobrazována.

Pavla, celým jménem Cornelia Aemilia Paula Asinia, pocházela z bohaté patricijské rodiny Aemiliů, do níž se narodila v roce 347. Když jí bylo 15 let, provdali ji rodiče za senátora Toxotia, jemuž povila syna stejného jména a čtyři dcery – sv. Blesilu, Pavlu, ženu sv. Pamachia, dále sv. Eustochii a Rufínu.

V roce 379 ovdověla. Od toho okamžiku se pustila do velkolepé charitativní činnosti, při níž obdarovávala almužnami i hmotnými dary římskou chudinu. Mohla si to dovolit, jednak pocházela ze zámožné rodiny, jednak majetek, který jí zemřelý manžel zanechal, byl rovněž obrovský. Přesto jí někteří příbuzní vyčítali přílišnou štědrost, poukazující na to, že mrhá manželovým dědictvím a připravuje o ně své potomky. Pavla vždy oponovala argumentem, že tímto počínáním jim zůstává dědictví mnohem hodnotnější, a sice milosti Ježíše Krista. Rozdávání potřebným proto nevnímala jako ztrátu, jedinou ztrátou pro ni byly případy, kdy chudí vzali zavděk almužnou od někoho jiného a jí tak připravili o odměnu v nebi.

Důležitá pro Pavlin duchovní růst byla dvě setkání. To první se týkalo sv. Marcely, vážené římské patricijky, která „jako první vmetla jiskérku v náš troud“, jak jí později napsala, a která Pavlu přivedla do skupiny zbožných žen žijících na způsob asketek, s nimiž se modlila a rozjímal nad Písmem. Pavla se spolu s dcerou Eustochií, která učinila slib doživotního panenství, odebrala do Marcelina domu. V domě své přítelkyně prohlubovala svůj život v Kristu, obzvláště dbajíc na modlitbu, skutky milosrdenství a odříkání. Přestala například jíst maso, nejedla ani ryby, vejce či med, nepila mléko ani víno a spávala na holé zemi. Po manželově smrti už nikdy nezasedla ke společnému stolu s žádným mužem, dokonce ani s biskupem.

Druhým setkáním, setkáním s velkým „S“, bylo to, jež se událo v roce 382. Prá-

vě prostřednictvím sv. Marcely navázala v průběhu tohoto roku duchovní vztah se sv. Jeronýmem, jenž se do Říma dostal na synod svolaný papežem sv. Damasem I. Jeroným se stal jeho sekretářem a také neohroženým a velice hlasitým obhájcem pravé víry nezkažené infekcí jakékoli hereze, nekompromisním bojovníkem proti vlačnosti křesťanů a jiným zlořádům. Po smrti papeže Damase, svého ochránce, musel kvůli intrikám těch, proti jejichž farizejství veřejně a bez zdrženlivosti brojil, opustit roku 385 Řím.

Spolu s ním daly vale Věčnému městu i dvě jeho věrné žačky – Pavla se svou dcerou Eustochií, jež k muži Božímu za tři roky jeho pobytu v Římě nerozlučně přilnuly, Jeroným je duchovně provázel a byl jim oporou. Mimo jiné i v době, kdy Pavla pozbyla svou dceru Blesilu. Tehdy jí poslal velice tklivý dopis, v němž „*matčiny hodlající slzy zadržeti, sami pláčeme*“. Pavla byla povolnou duchovní dcerou, příliš nemluvila, spíše naslouchala, majíc v srdci zakódovanou maximu „*Slyš, ó Izraeli, a mlč.*“

Nebylo jí zatěžko svého duchovního vůdce poté, co byl vyhoštěn, následovat, zvláště když mířil do Svaté země. Spatřit na vlastní oči místa spjatá s životem Vykupitelovým pro ni bylo lákadlem, jež mu nešlo odolat.

A tak mohla ctnostná vdova zlíbat místo v hrobě, v němž byl Ježíš za jeruzalémskými hradbami pochován, skropit je slzami, tak mohla v bezdechém vzrušení procházet Betlémem, Kafarnaem či Nazaretem, s vědomím nehodnosti vkládat své nohy do pomyslných šlépějí Beránkových. V listě přítelkyni Marcelce končí Pavla své povídání o svých prožitcích takto: „*Zraněny jsouce kopím Spasitelovým řekneme sobě: »Nalezla jsem toho, kterého hledala duše má; uchopím ho a nepustím.«*“

Poté Pavla s dcerou doprovázely svého učitele sv. Jeronýma při jeho putování po Egyptě a Palestině. Každé poznávání

nových míst a věcí zanechá na člověku stopy, nějakým způsobem se může i odrazit v jeho životě. Tak tomu bylo rovněž v případě Pavlina procházení těmito kraji: seznámila se zde s poustevnickým způsobem života, jak s jeho anachoretickou formou, tak s tou cenobitskou, kdy poustevníci tvoří komunity.

Po návratu do Betléma se na základě této čerstvé zkušenosti rozhodla založit dva kláštery – s Jeronýmovou pomocí se jí podařilo založit jeden mužský a jeden ženský. Poustevnice v tom ženském rozdělila jako jejich představená na tři skupiny – podle jejich původu. Neznáměno to ovšem, že by ty z vyšších kruhů měly nějaké úlevy, mohly mít všechny jen skromný oděv a něco málo jídla. Náplní jejich života byla služba poutníkům, konání skutků milosrdenství a studium Písma svatého. Vedla je s laskavou přísností, nemocným sestrám povolovala dokonce i požití masa, když však sama ochořela, odepřela si jakékoli zmírnění zvoleného způsobu života.

Jak už to u svatých bývá, byla Pavla vzorem lidem, kteří to s vírou mysleli opravdově, svou pokorou a zbožností. Oplakávala každý svůj hřích, třebaš i ten nejnepatrnější, a to doslova – při zpytování svědomí ronila mnoho slz. Když ji Jeroným nabádal, aby neškodila slzami svým očím a raději je šetřila na čtení Písma, odpověděla, že nechce pěstít svůj obličej, to že je záležitost minulosti, kdy se krásnila různými líčidly, aby se líbila svému muži. Nyní se chce krásnit líčidlem kajících slz, aby se mohla líbit svému Spasiteli.

Snášela protivenství, která jí přicházela do cesty, ujišťujíc okolí, že právě v nemoci se cítí silná, protože je blíže Ježíši. Když jí kdosi donesl, že ji mnozí mají kvůli jejím náboženským praktikám za blázna, odušila, že stejně osočovali Krista a že touží být bláznem pro Boha.

Byla jim až do své smrti, která nastala 26. ledna 404. U jejího smrtelného lože

dlel i její duchovní vůdce sv. Jeroným. Později vzpomínal, že těsně před smrtí recitovala umírající Pavla slova 27. žalmu: „*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých.*“ Když se jí potom Jeroným zeptal, jestli mu náhodou nechce svěřit, zda se něčeho nebojí, odpověděla mu řecky: „*Ne, ničeho, cítím v srdci pokoj*“ a udělala si na rtech palcem znamení kříže. Naposledy vydechla na prsou dcery Eustochie.

Její pohřeb byl posmrtným velkolepým triumfem bohabojné římské vdovy. Její rakev nesli na svých ramenou biskupové, kteří se na Pavlin pohřeb do Betléma sjeli ze všech diecézí Svaté země, špalírem srdceryvně plačících věřících, kteří si dobrosrdečnou a štedrou dárkyni zamilovali. Pochována byla nedaleko jeskyně, v níž se podle tradice narodil Spasitel. Později byl vedle ní pochován i sv. Jeroným. V současnosti je však hrob sv. Pavly prázdný a část relikvií světice se nachází v katedrále ve francouzském Sens.

Nenechejte duše zakrnět!

O mediálně podporovaném přeceňování rozumu

Jeden neznámý mladík e-mailuje: „Pomozte mi! Jsem závislý na počítači!“ Jiný píše: „Chytil jsem se do osidel pornografie. Jak se mohu z toho dostat?“ Jedna matka si stěžuje: „Vymyslela jsem takový krásný program na prázdniny. Ale moje děti, všechny tři, ve stáří 18, 16, 14 let se zabývají jenom počítačem!“

Co jsme udělali s touto novou nekontrolovatelnou technikou? Jaká je to nákaža, která se položila jako závoj nad zřejmě nedostatečně obděláným polem? Co tady poutá – nejenom mladé lidi – a omezuje čím dál více osobní vztahy?

Vědec, který se zabývá mozkiem, Manfred Spitzer, varoval už před několika lety ve své knize „Digitální demence“ před tím, že tato světově používaná nová technologie zasáhne do mozků druhu Homo sapiens tak, že tento stroj změní naši mentalitu. Určité málo používané oblasti se budou stále omezovat, ba dokonce vymizí. Člověk se změní, tvrdí směle, tím,

že se budou dětské mozky špatně krmit, například neustálým sledováním televize od dětského věku. To by mělo za následek nevratné ztráty na mnohotvárné schopnosti učit se. O co dříve se zde stanou PC a smartphony hlavním zdrojem zábavy, o to závažnější budou negativní proměny mozku.

Většina lidí vchází už řadu let do pastí digitálních médií, aniž by zpozorovala nebezpečí. Tím stoupá také závažnost otázky, jakým způsobem se bude projevovat změněný mozek, jak bude vypadat člověk v budoucnosti? „Bude nemocný,“ říká Spitzer nepokrytě. A že tato nakažlivá potopa je už tady, mohou potvrdit přetížení psychoterapeuti.

I ten člověk, který se snaží sebekázní a rozumným zacházením s novými přístroji předcházet nebezpečí závislosti, musí brát v úvahu, že závislost nás všech na digitálních médiích zůstává nezvratnou skutečností.

Musíme se ptát, jak bude vypadat nový člověk v budoucnosti? Jedna více než 90letá terapeutka, která se po 60 let zabývala mladými lidmi, se domnívá, že všechny oblasti vzdělávání vyžadují nutnost racionálního a teoretického myšlení. Už dnešní generace dospělých je velmi ovlivněna televizní pasivitou ve volném čase.

A tak se duše lidí v západní civilizaci stala trpící duší, zakrnělou, ubohou duší. Nemá dost možností se rozvinout, žít jako bříza v ranním větru. Není tomu tak jistě u všech lidí, ale u mnohých ano. Je zmračená, udušená, potlačena.

Proč se jí daří tak špatně? Naše duše podléhá stejně jako růst stromu jistým podmínkám rozvoje, ale ty jsou v naší době silně zanedbávány. Růst duše se tak dusí nejenom pokračujícím mediálním konzumem, ale také hromaděním a pořizováním více oděvů, více alkoholu, více jídla, více pamlsků, více technických přístrojů...

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Přináším vám svého Syna Ježíše, který je Králem míru. On vám dává mír, a ať není jenom pro vás, ale, dívka, noste ho druhým v radosti a pokoře. Já jsem s vámi a modlím se za vás v tomto milostiplném čase, který si vám Bůh přeje dát. Moje přítomnost je znamením lásky, dokud jsem tady s vámi, abych vás chránila a vedla k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. prosince 2018

Poselství Královny míru pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti, bohužel, mezi vámi, mými dětmi, je tolik bojů, nenávisti, osobních zájmů, sobeckosti. Děti moje, tak snadno zapomínáte na mého Syna, na jeho slova, na jeho lásku. Víra uhasíná v mnoha duších a srdce zachvacují hmotné věci světa. Ale moje mateřské srdce ví, že jsou ještě ti, kteří věří a milují, kteří hledají, jak by se ještě více přiblížili mému Synu, kteří neúnavně hledají mého Syna – potom tak hledají i mne. To jsou pokorní a jemní se svými bolestmi a trápením, které snášejí v tichosti se svojí nadějí, a především se svojí vírou. To jsou apoštolové mojí lásky. Děti moje, apoštolové mojí lásky, učím vás, že můj Syn nežádá neustálé modlitby, ale i skutky a city, abyste věřily, abyste se modlily, abyste osobními modlitbami rostly ve víře, abyste rostly v lásce. Milovat jedni druhé, to je to, co On žádá, to je cesta do věčného života. Děti moje, nezapomínejte, že můj Syn přinesl světlo na tento svět, a přinesl ho těm, kteří ho chtěli vidět a přijmout. Vy jimi buďte, protože to je světlo pravdy, míru a lásky.

Já vás mateřsky vedu, abyste se klaněly mému Synu; abyste se mnou milovaly mého Syna; aby se vaše myšlenky, slova a skutky zaměřovaly na mého Syna, aby byly v jeho jménu. Tehdy bude moje srdce naplněné. Děkuji vám.“

2. ledna 2019

Tak se dá duše přivést k zakrnění, ba dokonce k zamrznutí tím, že jí nedopřáváme příležitosti k nadechnutí. Tím, že její životní prostor je už obsazen něčím jiným: hlukem z amplionů, vizuálním drážděním z televizoru, množstvím rozptýlení, vlastním způsobeným stresem smartphonem a dobou strávenou u svazujícího PC.

To nedává duši a tělu natrvalo žádnou šanci, ba dokonce ohrožuje zdraví mozku, jak vědí neurologové. Duše, aby se jí dobře vedlo, potřebuje občas ticho, aby se mohla zaposlouchat. Potřebuje prázdný prostor, aby mohla rozvíjet příjmové orgány, aby uměla „vypnout“, jak velmi správně praví naše řeč, dokázala se zavřít, ryze náhodně, nikoliv svévolně, jak se dnes toto slovo mylně chápe.

Naše duše potřebuje a vyhledává ticho – také na začátku života, potřebuje péči v láskyplné vzájemnosti dvou lidí. Rovněž malé děti potřebují ticho v osamění jako výchozí základnu své tvůrčí síly. Zdraví, tvůrčí schopnost a tím také schopnost člověka se učit v naší době klesají. Je to také proto, že se už dětem nedopřává, aby se v životě v klidu usadily a mohly si hrát v tichém osamění. Jedině tehdy se rozvíjí příjmový orgán duše, jak se o tom stále znovu přesvědčuje dětská psychotherapeutická praxe, tím se zprostředkuje tvůrčí proud z podvědomí.

Lidstvo je ale odkázáno na to, aby skrze citlivé, zvláště příjmu schopné, opravdu oduševněné lidi mohlo přijímat poselství z prazákladu a zveřejňovat je ve vyslovených, z básněných, namalovaných, komponovaných výpovědích. Je to pro lidstvo důležitá věc, zprostředkovaná příjmovým orgánem duše. Duše, nikoliv intelekt, je tím orgánem, kterým jsou lidstvu dávány konstruktivní pokyny, návody ke zdraví těla a duše, pro jeho život a jeho budoucnost.

Zmrzačená, udušená duše jako nemoc doby se podobá duchovní slepotě, která uvádí lidi do tmy dezorientovanosti, duchovní neplodnosti a bezmocnosti. Proto pocituje moderní člověk tolik strachu, proto je tolik vpádů zla a zničení v našem světě.

Už v roce 1972 jsem zavedla do svých písemností pojem „přeceňování hlavy“, protože mi už tenkrát napadlo, že nový člověk v technicky vyspělých zemích je schopný ještě být družný, ale je stále méně

empatický ke svému okolí. Má zjevně stále méně citu k ostatním, méně soucitu, méně lidské sounáležitosti, méně spontánní přirozené ochoty k pomoci.

A zdá se mi, že tato hloubka citu u mladé generace postupně mizí. Není to chybějící vůle, ale vůbec cit pro to, vcítit se do ostatních, do dětí, starých lidí, trpících. Celá šíře svazků vnitřních pocitů jako všeobecná vlastnost kultivovaného lidství u mladé generace mizí – naštěstí ještě ne u všech.

Osudu přeceňování rozumu může bez zvláštních darů, bez štěstí a bez zvláštní snahy v našem kulturním okruhu sotva kdo uniknout, když od dětství a od mateřské školy je vystaven intelektuálně našeho výchovného systému po více než 10, 12, u studentů často více než 20 let působení. Čím starší jsou ti, kteří se učí, o to více je jejich vzdělání zaměřeno především na jejich rozum, na myšlení.

To není v podstatě špatné, jako předpoklad pro výkon povolání v technické době nezbytné – ale přesto znamená jednostrannost, která jako každý extrém v sobě skrývá zvláštní nebezpečí. Jde o přehánění, ba bujení funkce myšlení, kterou označil dánský lékař a hlubinný psycholog Ewald Bohm dokonce jako „neurózu přeceňování rozumu“. Ve své učebnici o tom píše: „Tito lidé okecají všechno, ale neprožijí nic. Není jim jasné, že všechno promýšlí a o všem mluví ze strachu před prožitkem. Většinou si myslí, že se výborně znají, ale mají neslychané pancéřování.“ To má za následek, že lidé dneška zpovrchní. Věří jenom v takzvanou realitu, která se dá spočítat a uchopit. S vládou přeceňování hlavy souvisí pyšné přeceňování rozumových schopností, „ovládání“ světa a postavení člověka v něm. Že tato pycha naléhavě potřebuje uvědomění, je dnes už vidět z toho, že z nepředpokládaných vedlejších efektů naší přetechnizovanosti roste nebezpečí ohromných rozměrů. Jenom jeden příklad: V současnosti existují už ve více zemích laboratoře, v nichž byl „vyroben“ klonovaný člověk ze zkumavky! Nyní čeká na toto vyprojektované dítě náš vykojený svět.

Nabízí se pak otázka: Udržely se ještě nějaké zbytky z generace, která mohla prožít přirozené dětství? Zachovaly se vlastnosti jako soucit, ohleduplnost, schopnost vcítění, o které je třeba usilovat?

Nebo směřuje lidstvo na cestu bezcitné mentality robotů? Křesťan určitě nechce být takový. Spoléhá na existenci ve Stvořiteli, na vděčnost, na nadšenou odevzdanost a úplnou obět z lásky. Zbývá otázka: Může vůbec mít člověk budoucnost, když bude láska digitálně zmrazena?

Chytří rodiče se snaží, alespoň co se týká zacházení s médii, už v nové neústupnosti o udržení schopnosti učení a o volný prostor ke hrám svých dětí. Odstranili zase televizor, ponechali jenom jeden počítač pro rodinu a jeho používání jenom ke psaní a starají se v rozhovorech a konstruktivním zaměstnání o své děti, zvláště také o mladistvé. To ale předpokládá, že si rodiče najdou čas pro své potomky, že se matky starají o své děti, místo toho, aby za svůj výdělek kupovaly stále nové hračky nebo nejnovější modely mobilů.

Kromě toho se musíme všichni původním způsobem pokusit věnovat zase více pozornosti pravým, hlubším touhám našich duší, všimnout si jich, vážit si jich a pečovat o ně! Tam, kde se bude o ně pečovat, může dojít znovu k touze po víře a potom také spíše ke zkušenostem víry. Tato touha vystupuje dnes tak často, že ji dokonce v psychotherapeutické práci není možné popírat.

A nejenom tam! Odvážná misijní práce se prosazuje zde doma! Nové oázy víry vyrůstají na poušti! Modlitebny – zvláště na jihovýchodě Evropy – tryskají ze země, člověk se začíná probouzet v novém uvědomění ke svému vlastnímu určení, aby objevil hlavní oporu a novou sílu ve všemohoucím Bohu a v Ježíši Kristu!

Obraťme se tedy! Odvráťme se pryč od nafoukanosti našeho materialistického, ztechnizovaného, přeintelektualizovaného konání! Obraťme se k jedinému smysluplnému postoji člověka, k naší svázanosti s Božím stvořením. Potom budeme moci vyvinout zdravý životní styl také pro naše tělo. Pak bude moci naše duše začít dýchat, místo toho, aby byla nemocná! Jenom v duchovním zdraví je možné převzít zodpovědnost za staré, slabé a za veřejnost.

Jenom tak můžeme ještě dnes získat naději do budoucnosti!

*Z VISION 2000 – 5/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

P. Richard Henkes přemohl každý strach

Církev je bohatá na příklady. Mnohé z jejích dětí zvítězily dokonce nad tím strachem, který lidi utiskoval v diktaturách. Jedním z těchto hrdinů je pallotinský kněz Richard Henkes.

Narodil se 26. května 1900 v malé vesnici Ruppach ve Westerwaldu. Už jako dítě se chtěl stát knězem. Proto nastoupil již ve 12 letech do studijního semináře pallotinů ve Vallendaru, aby absolvoval gymnázium. Po studiu teologie přijal 6. 6. 1925 v Limburgu kněžské svěcení. V klášterních školách pallotinů se nejprve stal učitelem němčiny, dějepisu a latiny. Jeho žáci později chválili jeho nadání k vyučování a jeho schopnost nadchnout jiné.

P. Richard nebyl jenom dobrým učitelem, nýbrž také odvážným kazatelem a věcí znalým referentem na zasedáních. Odsuzoval nacismus a komunismus od začátku jako stejně lidem nepřátelské a stejně nevědecké. Nacisté šířili tenkrát svoje hlavní ideologické dílo – byl to „Mýtus 20. století“ od Alfreda Rosenberga. Tato kniha se snažila vykreslit Hitlerův světový názor jako moderní a vědecký.

Stylizovala Martina Luthera jako německého národního hrdinu a podporovala úplně nevědeckou romantiku o Germánech, která stála ve strohém protikladu

k údajně slabému katolicismu a židovství. P. Richard věděl, že papež Pius XI. toto ideologicky zmanipulované dílo dal na index zakázaných knih pro katolíky už 7. 2. 1934. A především poté, co na-

uky této knihy byly v roce 1935 odsouzeny v úředních listech diecéze Münster a arcidiecéze Köln jako nekřesťanské, ztrhal tyto pomýlené představy nacistické ideologie. Spolupracoval také na sestavení a rozšiřování brožur proti této ideologii. To bylo velmi obtížné, protože církev už neměla k dispozici žádné tiskárny. Potom byl P. Richard hlídán tajnou státní policií (gestapem) a častěji předvoláván a varován před postihem.

Po uzavření církevních škol byl P. Richard přeložen do německy mluvící části arcidiecéze Olomouc, na Hlučínsko. Dne 6. dubna 1943 byl v Opavě zatčen gestapem, protože prý „zneužil kazatelnu k poabuování lidu“. Nejdříve se dostal do vězení v Ratiboři a později do koncentračního tábora v Dachau. Zpočátku byl přidělen na obávané plantáže, potom k poštovnímu komandu. Tam viděl, že spolubratři z Polska a Česka nedostávali žádné balíky, a tak jim jejich balíky nechal doručit. Učil se česky a staral se příkladným způsobem o zajatce z českých zemí. Při nakažení v zimě 1944/45 se dobrovolně přihlásil k péči o nemocné tyfem. Do tyfových baráků nechodili žádní esesmani, protože nebezpečí nákazy bylo veliké. Z dvaceti kněží, kteří tam ošetřovali smrtelně nemocné, jich 18 za několik týdnů také onemocnělo a zemřelo. P. Richard, který si nepřipustil strach z gestapa a mučení, neznal ani strach z nemoci a ze smrti. Dne 22. 2. 1945 zemřel také on. Chtěl následovat Krista až na kříž.

Jakou důvěru ve víru museli tito kněží mít! K takové oběti jsou kněží, žijící v celibátě, kteří nemají žádné rodinné svazky, spíše připraveni. Ale také oni museli překonat přirozenou touhu po přežití, aby dosáhli tohoto hrdinství. Můžeme doufat, že P. Richard bude brzy vzat do seznamu blahoslavených církve.

Z Der Fels 7/2015 přeložil -mp-

Papež František schválil v prosinci loňského roku promulgaci dekretu o mučednictví P. Richarda Henkese SAC, který se v Dachau sprátemil s naším pozdějším pražským arcibiskupem Josefem kardinálem Beranem, od něhož se učil českému jazyku.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými neznámými jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

Evangelium - Jan 2,1-12

Byla svatba v Galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamen-

ných džbánů na vodu, určených k očištění předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplněte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správcí svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v Galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna, ale zdrželi se tam jen několik dní.

Misionář ze záliby

P. Karl Josef Wallner OCist., profesor, rektor, národní misijní ředitel, posilující atlet, duchovní vůdce mladých...

Cisterciácký klášter Heiligenkreuz leží cca 15 km jihozápadně od Vídně v okrese Baden. Založen byl v roce 1133 a funguje bez přerušení až do dneška (život v něm nepřerušila ani II. světová válka). Do kláštera patří 102 mniši, nicméně ne všichni žijí přímo v klášteře, protože k němu patří tři prioráty (převoráty), z nichž jeden byl založen teprve v loňském roce. A potom: někteří mniši jsou činní v pastorační práci v několika farnostech. Ke klášteru patří vlastní teologická fakulta, která od roku 2007 nese název „Filosoficko-teologická vysoká škola Benedikta XVI.“ a je vysokou školou papežského práva. Chórové modlitby se mniši modlí stále latinsky, byť podle breviáře upraveného dle požadavků reformy uskutečněné po II. vatikánském koncilu. Důležitým bodem je i pěstování gregoriánského chorálu, který je součástí běžného duchovního života mnišů. To i sám P. Karl zdůrazňuje, když hovoří o důvodu, proč souhlasili s nahrávkami tohoto pokladu v podání mnišů a s vydáním CD u velké nahrávací společnosti. Tyto aspekty, spolu se zachováváním katolické tradiční nauky, dávají klášteru konzervativní podobu a jsou důvodem, proč se pro vstup do noviciátu rozhodne každý rok několik mladých mužů.

Před nedávnem jsem si znovu na internetu vyslechla přednášku P. Karla Josefa Wallnera, kterého jeho fanové laskavě nazývají „PKW“⁽¹⁾. Opět jsem si uvědomila, jak strhující, přesvědčivé a srozumitelné jsou jeho výklady. A nechybí jim humor. Ano, pater dokáže posluchače nadchnout. „Je tak chytrý, a přesto srozumitelný,“ napadne vás.

Když si pročítám jeho mnohé knihy (tentokrát *Jaký je Bůh?* a *Fascinace klášterem*), jsem vždycky překvapena jasným zpracováním témat a cítím se být vtažena do jeho radosti z Krista a jeho církve.

Byl nejvyšší čas sepsat portrét „PKW“. Otec cisterciák je sice stále ještě rektorem Filosoficko-teologické vysoké školy Benedikta XVI. v Heiligenkreuzu, ale od září 2016 sídlí v prvním vídeňském okrese u *missio* (Papežská misijní díla v Rakousku), jejichž národním ředitelem byl jmenován. Tam, v jeho kanceláři, sedím naproti němu. Stále v dobré náladě, plný humoru, neotřesitelný ve víře, temperamentní a dynamický, tak ho známe, můj muž a já, už mnoho let a tak ho také vnímám při našem povídání, jak bych raději nazvala toto interview.

Stále znova mě P. Karl rozesmává anekdotami ze svého mládí. Nejvíce se mě dotýká, jak ho činí šťastným jeho samozřejmá, zemitá víra. Také klid, který vyzařuje. Musím ještě dodat, že P. Karl je impozantní zjev: velký, se ši-

rokými rameny a svalovec. „Silný chlapík z Vídeňského lesa – typ siláka“, tak ho označil výstižně Stephan Baier v listu *Die Tagespost*.

P. Karl se narodil 24. února 1963 – o masopustní neděli, vyrůstal ve Wampersdorfu, vesnici na hranici s Burgenlandem, ve věřící rodině. Josef, to je jeho křestní jméno, je nejstarší ze tří dětí: má mladší sestru a – k všeobecné radosti – jednoho mnohem mladšího bratra. O nedělích se samozřejmě chodilo na bohoslužby a každý večer se rodiče s dětmi modlili. „Ne přehnaně zbožně, nýbrž v pevném zakotvení,“ zdůrazňuje pater. Také babičky vyprávěly dětem o „milém Bohu“, poselství, které chlapi předávalo pocit bezpečí. „Bůh byl pro mě vždycky »milý«, milující Bůh.“

Josefovi rodiče provozovali v obci obchod s levným zbožím, bylo to středisko vesnice. Wallnerovi byli tedy stále na očích veřejnosti. Také proto kousky školáka Josefa, který už tenkrát byl vůdcem klukovských spiknutí, nezůstaly na vesnici bez povšimnutí: klukovské války, zpola vyražený zub, zřícení ze třímetrové výšky, zakázaný rybolov... Zkrátka na zážitky bohaté, docela nebezpečné, ale nezatížené dětstvím. Rodiče se dozvídali hned za tepla od zákazníků, co syn zase provedl. „Nezažil jsem proto nikdy soukromý život. Mentalita, která se mi velmi vštípila,“ říká P. Karl.

P. Karl vyzývá mládež k modlitbě růžence

Obědvalo se stále ve velkém kruhu zaměstnanců nebo představitelů obce. Byl to pohostinný podnik, rodiče byli velmi družní. Tam se mnoho vyprávělo a všichni se radovali, protože tam bylo hodně lidí. Samozřejmě se naučil jednat se zákazníky – být vždycky přátelský a ochoten pomoci. Později musel také opravdu pracovat. V létě musel vstávat v 5 hodin, aby připravil objednávky, nebo je i doručil. „O prázdninách jsem se naučil časně vstávat. To mi později velmi pomáhalo v klášterním životě.“ Také radost z návštěv – čím více, tím lépe. Otevřenost k jiným lidem, tento život v otevřenosti přišel paterovi vhod. Také jako knězi a řeholníkovi. Je to náhoda? Asi sotva.

A ve škole? I když byl Josef uličník, nebylo to na překážku, aby měl na základní škole velmi dobré známky. Byl vždycky nejlepší ze třídy. Potom šel chlapec na gymnázium v Badenu. Nebyla to snadná škola, nebylo tam mnoho sportu, ale spíše byla dlouhá cesta do školy. Musel vstávat o půl páté. Potom si dal bohatou snídani, „třeba biftek a tak...“ (to není špatné!), v 6.20 hodin odjížděl autobus, který ho dovezl nejdříve v 15 hodin nazpět domů, kde ho čekalo jídlo.

Na gymnáziu ho pokládali za „přemrštěně intelektuálního“, protože mnoho a rád četl. Zase byl nejlepším ve třídě. Diskotéky ho nezajímaly, zato chodil rád ministrovat a cítil se v té společnosti dobře. Holandský liberální farář se staral dobře o své velké ministranty. Ale říkal: „Někdo může ministrovat, aniž by byl moc věřící. To jde jedním uchem dovnitř a druhým ven.“

K milému Bohu neměl ještě žádný osobní vztah. To se změnilo později, když byl v 16 letech pozván na setkání *Mariiny legie*. Kolega, který ho vedl, byl už opravdu věřící (dnes je P. Marian jeho řeholním bratrem) a musel si na začátku od Josefa vyslechnout různé věci: „Některé hereze jsem pochytil, protože jsem byl tak povrchní; také to, co jsem říkal o Kristu a církvi. Zastával jsem všechna liberální stanoviska, která jsem převzal,“ vyprávěl upřímně.

U skupiny Legie se mu líbilo: „Byl jsem tam jediný chlapec a byla tam děvčata, která mě velmi zajímala.“ Ale přesto se tam naučil modlit se, také růženec, při němž se cítil dobře a mohl myšlenky nechat létat. Brzy věnoval každý desátek nějaké osobě nebo konkrétnímu přání. Také za děvčata v tanečních se modlil, i když se tam necítil dobře: „Byl jsem hodně nešikovný.“ Proto byl rád, když to bylo za ním.

„Moje liberální zaměření v otázkách víry se změnilo, když jsem si vytvořil osobní vztah k Ježíši. Kněz, který nás doprovázel, s námi probral celý katechismus. To mě fascinovalo. Setkal jsem se s věroukou církve.“ Uspořádaný život modlitby mu dělal dobře. Pomohl mu vyrovnat se s velkými tématy tohoto věku – se zamilovaností a sexualitou. „Měl jsem určitou ctižádost, osvobodit se od něčeho, zato dělat něco jiného, například modlit se růženec.“

Jestli nepomýšlel převzít obchod? „Ne, nikdy jsem neuměl dobře zacházet s penězi.“ Jako doklad uvádí jeden zážitek: Jeho kamarádi ukradli kukuřici. – „Krást pro mě ve 14 letech nepřicházelo v úvahu.“ Proto od nich odkoupil několik palic, „abych byl dvakrát čestný“, říká zvesela. „Nekrást a odkoupit“ – od kamarádů, kteří měli nadání v peněžních záležitostech!

A jeho povolání? Nejdříve byl zamilovaný a chtěl jednou založit rodinu, jiný způsob života nebyl pro něho představitelný. Žádná řeč o kněžství a celibátu.

V roce 1980, ještě před maturitou, měl však zážitek povolání, a to během modlitby: „Bylo mi, jako bych ztratil půdu pod nohama a přede mne předstoupila jasně myšlenka: Ty se máš stát knězem. Pociť jako při volném pádu, krásný, ale také otázka: Jak se to má stát? Ano, a byla to velká radost, protože to bylo tak jasné

– a také proto, že mi Bůh důvěřuje.“ To volání bylo tak zřetelné, že „mi nezůstala žádná jiná volba“.

Na Silvestra pak přišel do Heiligenkreuzu a zpozoroval, jak milá společnost tam je. Žádní přemrštění podivíni, „ale mladí muži plní humoru, kteří se sice mnoho modlili, ale také spolu tropili hlouposti a žertovali“. Avšak ještě nepomyslel na to, že by tam vstoupil, nýbrž tam chtěl studovat na vysoké škole. Dobrý nápad! Nejprve tedy maturita. Tu složil – jak jinak – s vyznamenáním.

Od října 1981 studoval tedy v Heiligenkreuzu. Ovšemže docházelo stále znovu ke kontaktům se sympatickými mnichy. Cítil, že ho tamější život velmi přitahuje, a modlil se, aby měl jasno. Ale nic nepřicházelo. Při jednom zpovědním rozhovoru v prosinci mu radil zpovědník, aby přemýšlel, kam by se dostal, kdyby jednoho dne zemřel. Vlastně v černobílém hábitu. Ale po jednom růženci věděl zcela jasně a jistě, že bude světským knězem. S touto „jistotou“ šel spát – a spal velmi dobře.

Překvapivý obrat nastal ráno: „Probudil jsem se a bylo mi nad slunce jasnější: stanu se cisterciákem,“ usmívá se při vzpomínce. („Těm svým se dává Pán poznat ve spánku,“ řeklo by se.) Pak šlo všechno rychle. Dne 31. ledna 1982 klečel už před opatem Franzem, dostal jméno Karl a byl oblečen jako novic. Teď byl tedy v klášteře, který mohl pohlížet do dějin už skoro 900 let, v (nyní) čistě barokní klášterní budově. Novic Karl neměl ještě ani 19 let. Po něm nenastoupil nikdo tak mladý. Není divu, že zpočátku pociťoval samotu. Na druhé straně ji chtěl radikálně přijmout. Mnoho se postil, spal na podlaze... Že novicové přehánějí, to věděl už sv. Benedikt.

Proto studoval s píli a odevzdaností a za čtyři roky místo za pět dokončil studium – 6. března 1986. P. Karl se stal magistrem filosofie a dva dny poté byl vysvěcen na jáhna. Kněžské svěcení následovalo v roce 1988.

Následně měl odejít do Vídně na univerzitu, aby získal doktorát. „Ať Vídeňáci vidí, že my tady nejsme hloupi,“ bylo veselé zdůvodnění opata. Studium připadalo mladému magistrovi velmi lehké. Semináře se mu líbily. A byl jediným studujícím v hábitu – jako vždycky fešák v bílém a černém, jak P. Karl rád říká! Kromě ji-

ného byla jeho úkolem v klášteře práce kaplana, ceremoniáře, sekretáře opata.

V roce 1992, jako 25letý, promoval ve Vídni „sub auspiciis praesidentis“ na doktora teologie s tématem o „jednobožské trinitární koncepci Hanse Urse von Balthasara ve vymezení Hegelem“. Hm – a přece to uměl vysvětlit nám, obyčejným smrtelníkům.

Potom byl osm let farářem v Sulzu ve Vídeňském lese, dva roky z toho také v sousední obci Gaadenu. Bylo to nejkrásnější období v jeho životě, jak ujišťuje, „protože to velmi vyhovovalo mému celkovému založení“. Návštěvy v mateřské škole, v nemocnici, při slavení narozenin dětí, v kroužcích žen nebo v Mariině legii, na dětských mších, se snoubeneckými páry – a s mládeží... „PKW“ jezdil dokonce s lyžařskými kurzy. V dobré shodě také s farní radou.

Pak zase návrat do kláštera. Kardinál chtěl, aby pozvedl vysokou školu, na které tehdy studovalo 60 posluchačů. V roce 1999 byl opatem zvolen P. Gregor Henkel-Donnersmark a P. Karl se v 35 letech stal děkanem vysoké školy, kde kromě toho vyučoval dogmatiku a teologii svátostí, dva hlavní obory. Když se v roce 2007 vysoká škola stala vysokou školou papežského práva, stal se P. Karl jejím zakládajícím rektorem. A protože toto všechno dostatečně nevytěžovalo takového muže, jakým je P. Karl, přibral také úkoly kaplana pro mládež v klášterní faře.

Zvláště přitažlivým bodem se stala vigilie pro mládež. Měla se stát školou modlitby pro mládež, poskytnout prostor, kde se Bůh může dotknout člověka. Je to gregoriánský chorál, světelný průvod, hudební skupina mladých hraje strhující duchovní písně, které také vedou do hloubky. Rovněž kázání a klanění nechybějí. Ze začátku přicházelo 30 mladých, po roce už 100, později více než 300. S mladými lidmi podnikal pater také poutě. Kromě toho zřídil v klášteře tělocvičnu.

Už jako farář si byl vědom toho, že musí více provozovat sport. Především když sportovní slovenští bohoslovci, kteří u něho bydleli, se na něho při turistice skoro pověsili. „Protože jsem neměl nikdy rád sporty, u nichž se poskakuje, zaujalo mě posilování.“ A to bude rozvíjet. „Líbilo se mi rychle se »vysílit«, uvolnit endorfiny, které obšťastňují a uklidňují. To

mi velmi pomohlo.“ Ze začátku nazývali posilovnu se všemi trenažéry „přípravou na mučednictví“!

Je to ale také nový způsob apoštolátu. Pater nabízí od roku 2002 pro chlapce sportovní týdny. Náročný duchovní program s přednáškami, intenzivním posilovacím tréninkem, který podporuje sebeuvědomění a tělesné sebevědomí, ale i zotavení, jako je plavání nebo návštěva kina. Je to velmi dobrá věc, kterou chlapci rádi přijímají.

Ale ani tady toho není dost. P. Karl buduje v Heiligenkreuzu práci s veřejností, která tu ještě nebyla: první domovskou stránku na internetu. Přes internet může vysoká škola ukázat slovem, obrazem a malými videi celý svět, jaký je a čím je, nepřefiltrovaný kritickými médii.

Je neuvěřitelné, co on ve všech těchto letech stihl: profesuru, rektorát, duchovní péči o mladistvé, práci s veřejností, vlastní televizní studio a nakladatelství (jednatel médií GmbH Heiligenkreuz), ceremoniáře, spolupracovníka komise pro rodiny... – a jistě jsem nevypočítala všechno. Teď chápu, že potřebuje kompenzaci v posilovně.

S domovskou stránkou se začínají také usměrňovat povolání, protože zde se „ukazuje část našeho života v Heiligenkreuzu“, k čemuž vlastně naváděl už svatý Pavel. Modlitební společenství nevychází dnes ven do světa, zůstává na místě, ale může se ukázat. „Mám stále u sebe svoji digitální kameru. Fotografie, k tomu se přidá text, jde to rychle. A tak se zprostředkuje dojem. A tím také zvětšujeme.“

Ale práce s veřejností je jenom nástroj. Důležité je to, co se v Heiligenkreuzu děje: „Dogmatická, spirituální a bratrská harmonie, jedna linie v klášteře, který je hluboce eucharistický a mariánský. Existuje jednota, kterou lidé jednoduše cítí. (»Hleďte! Jak je dobré, jak je milé, když bratři všichni bydlí pospolu!« říká se v jednom žalmu.) Byli jsme vždycky otevření a jsme stále spojeni se Svatým otcem v církvi. A pak je zde ta věrnost k modlitbě.“

Mniši jsou, jak říkal papež Benedikt XVI., svým způsobem modlicími se z povolání. „Modlitba je středem jejich povolání. Modlí se, protože je hoden Bůh toho, aby byl uctíván.“ Velmi důležité je, že „chórové modlitby jsou středem naše-

ho modlení. Tady se spojuje nebe a země. Ano, k chórové modlitbě mám velkou lásku,“ potvrzuje pater. A klášterní život má popisovat cestu k věčnému cíli. Protože „naše cesta má cíl, my máme cíl. Tím cílem je Bůh, je jím Ježíš Kristus.“

K tomuto cíli chtějí pater a jeho bratři přivést ty lidi, kteří k nim přijdou. Každý, kdo chce jenom krátce, nebo i déle zůstat, bude srdečně přijat. Ale „když mi nějaký mladý muž řekne, že by se chtěl stát knězem, z radosti vykouřím cigaretu.“ A to je otec nekuřák! Od té doby, kdy papež Benedikt XVI. navštívil Heiligenkreuz a povýšil vysokou školu na Filosoficko-teologickou vysokou školu Benedikta XVI. Heiligenkreuz, zvýšila se u P. Karla potřeba cigaret.

Skrze video, které bylo vyrobeno u příležitosti papežovy návštěvy, se *Universal Music* v Londýně dověděla o Heiligenkreuzu. Krátký e-mail od P. Karla s odkazem na gregoriánský chorál poslal na domovskou stránku do Anglie – a CD „Chant-Music for Paradise“ mnichů z Heiligenkreuzu bylo natočeno a zaútočilo v roce 2008 na Music-Charts.

Mnichové to považují za apoštolát. Svým zpěvem pro Boha chtějí lidem na celém světě dosvědčit, že v Boha věří a milují ho. A lidé na to reagují velmi pozitivně: bylo prodáno 1,1 milionu CD. Nadšené dopisy a e-maily přicházely po tisících. P. Karl říká: „Byl jsem potom téměř ve všech zemích Evropy. *Universal Music* zorganizovala pozvání na talk-show a různé televizní show, na interview, televizní nahrávky.“ Kdo by si nevzpomněl na jeho vystoupení společně s P. Philipem ve vysílání v pořadu *Wetten, dass...?*

„Nevěděl jsem vůbec, jaký ohlas to bude mít. Musel jsem tam stále myslet na to, že se budou bratři doma na to dívat, abych se neblamoval... Ale byla to skvělá šance pro nás. Dívalo se 12 milionů lidí.“ Nastala zase lavina pozitivních e-mailů. „A lidé se znovu vraceli do církve, nechávali se pokřtít, jenom proto, že tam byli dva sympatičtí kněží. Nemělo by nás to přinutit k zamyšlení?“

Dnes patří ke klášteru 102 mniši, vysoká škola má 302 studenty. Proto se musela v minulých letech přistavět další část. A kdo byl zodpovědný za sbírky? Hádejte: P. Karl svými výzvami k darům a nespočetnými vystoupeními shromáždil milionové

příspěvky a bravurně zvládl tento obrovský projekt. Nová vysoká škola je krásná.

Nyní pracuje pater u *missio*. „Nazýváme se Papežská misijní díla, nejsme žádná obvyklá podpůrná organizace, ale jde o předávání víry. Příslušností ovšem patříme do chudé světové církve.“ Nyní cestuje po trpících, ale také rozkvétajících církvích v Africe, Asii a Latinské Americe. „Všechny církve v Africe a Asii rostou, mají misionářskou dynamiku, i když jsou ještě malé. Tam je cítit, že je to církev na vzestupu, církev radosti z víry, zatímco u nás je církev scvrklá a frustrovaná, zabývá se zvládáním problémů a restrukturalizací. Proto je důležité, abychom viděli, že také u nás potřebujeme misii, potřebujeme misionářskou církev s idejemi, kreativitou, s výhledem. Chtěl bych misii přispět k uvědomění si, že také u nás potřebujeme misii. Jestliže neuděláme něco, abychom Krista zvěstovali, nebudou zde za 50 let žádní křesťané. Proto musíme hledět, aby na farách vzniklo misionářské smýšlení. Bude to každopádně napínavé.“

Kde by si na to všechno pomyslel, když jako novic vstupoval do Heiligenkreuzu? „Moje povolání k cisterciáckému mnišství mi připadalo těžší než ke kněžství, protože bylo vlastně proti mému pastoračně-misijnímu zaměření. Ale Bůh vyhledal tento klášter, který se pro mne stal šancí, kde jsem dostal netušeným způsobem příležitost k misijnímu působení. Když jsem nastoupil, pomyslel jsem si: Teď zemřu uvnitř kláštera a milý Bůh nechce, abych působil navenek. Ale tento vstup mi dal možnost, abych daleko větším způsobem působil navenek, než jsem doufal – a teď také ještě skrze Papežská misijní díla.“

„Musíme být do Ježíše zamilovaní,“ to je nejhlubší zkušenost P. Karla. „Horkokrevnou, inovativní, nadšenou, ba euforickou láskou, protože Bůh je napínavým Bohem.“ Lidé mu věří, protože žije to, co hlásá.

Z *VISION 2000 - 4/2018 přeložil -mp (Redakčně upraveno)*

Poznámky:

(1) PKW – zkratka pro německé *Personenkraftwagen* (osobní automobil). A protože P. Karl se sám začal kdysi psát zkratkou PKW (P. Karl Wallner), říkají mu tak i blízcí přátelé, ale spíše v korespondenci než v mluvené řeči. [pozn. red.]

Modlitby za nejmenší

Dopis P. Jiřího Kordy k úmyslům Modliteb za nejmenší

Chvála Kristu,
bratři a sestry!

Loni jsem se v lednovém dopise zamýšlel nad významem „osmičkových“ roků pro naši zemi. I tento rok je jubilejní. Kromě různých negativních výročí je to letos třicet let od svatořečení Anežky Přemyslovny a konec časů „na věčné časy“. Sice občas zaznívají teorie o připravenosti listopadových událostí, dohodách mocných a podobně, ale i kdyby tomu tak bylo, trápit nás to nemusí. Proč? Protože by to nic neměnilo na faktu, že je to sám Bůh, kdo řídí běh světa. A klidně k tomu používá i ty, kteří ho neznají, nebo dokonce proti němu bojují. Kolik je takových příkladů v Písmu svatém i v dějinách církve! Dodnes ve mně rezonují vzpomínky na revoluční dny. Nezanedbatelnou roli při nich hrála i odvaha a nadšení mladých, oproti šedesátému osmému nerozehnaná tanky a nezašlapaná normalizací. Dnes mají mladí lidé ve srovnání se situací před třiceti lety nevídané možnosti. Jak jich využívají? Jak kdo, pomyslné nůžky jsou velmi rozevřeny. Totéž platí o hodnotovém světě a vztahu k víře. Z toho ale vyplývá, že nemusíme propadat skepsi, když někdy vidíme mravní úpadek nebo „náboženský analfabetismus“. Jsou totiž mezi námi i mladí, kteří nad smyslem života přemýšlí, touží jít do hloubky, nebo dokonce mají vztah k Bohu.

V lednu prosíme právě za mladé lidi. Zvláště za jejich osobní vztah ke Kristu. Ať si ho skutečně zamilují! A ať tato láska není jen jakýmsi mladistvým záchráněním ideálů, které pak trní dalších let uduší. Pamatujme také na mladé z různých koutů naší planety, kteří se sejdou na Světových dnech mládeže ve středoamerické Panamě. Láska ke Kristu a k církvi mají být nosnými sloupy našeho křesťanského života. Jsou-li silné a pevné, je o co se opřít. Proč se ale věnujeme mládeži zde, v Modlitbách za nejmenší? Odcituji, co jsem napsal při příležitosti předchozího Světového dne mládeže: „Když se modlíme za ochranu a úctu k počatému životu, k rodině, k handicapovaným, seniorům, nemůžeme vynechat právě mladé. Vždyť

oni stojí v první linii, kdy ve škole, při startu kariéry, při výběru životního partnera, zakládání rodiny nebo rozhodování o zasvěceném životě jsou vystaveni tolika těžkostem a zmatkům dnešní doby.“

Únorový úmysl na první pohled kontrastuje s tím lednovým. Možná proto, že

nevléčitelně nemocné a umírající dáváme automaticky do spojitosti se seniory. A jistě tomu tak mnohdy je. Copak ale těžce neonemocní nebo neumírá i mnoho mladších, a to včetně dětí? Neznáme dne ani hodiny, co ale víme, je, že dokonce o tu běží, je spása nesmrtelné duše. Věříme tomu? Velmi často se setkávám s tím, že i praktikující katolíci tváří v tvář své nemoci nebo nemoci bližních se zaměřují jen na úpěnlivou snahu o uzdravení. Přát, vyprošovat a usilovat o uzdravení samo o sobě je chvályhodné. Vždyť sám Pán Ježíš uzdravoval, i z mrtvých křísil. Ale dřív nebo později přece jen práh věčnosti překročíme. Stejně jako ho překročil sám Pán Ježíš. O kolik milostí připravujeme sebe i druhé, když toto opomíjíme! Je čas žít i umírat. Je čas bojovat za uzdravení a je čas umět odevzdat i toho nejmilovanějšího člověka do Otcovy náruče. Jestli my, co se považujeme za věřící, to neumíme, co pak ti, kteří o Bohu mají jen matné povědomí? Je skvělé, jak se v naší zemi rozvíjí paliativní péče a hospicové hnutí. Naopak stále ještě existují velké rezervy v některých zařízeních ná-

sledné péče a v podpoře péče v domácím prostředí. Důležitá je změna mentality – život má smysl, i když nejsem „výkonný“ podle svých představ nebo představ dobrých. Troufám si říct, že naopak člověk nevléčitelně nemocný či umírající může prožívat velmi smysluplné a plodné období. Čas na smíření s Bohem, s druhými i sám se sebou, síla modlitby a oběti za druhé, které nechávám na tomto břehu...

Milí Boží přátelé! Z celého srdce Vám opět po roce děkuji za modlitby, za slova podpory nebo připomínek. Teď v lednu dostáváte všichni dopis klasickou poštou spolu s kartičkou úmyslů na celý rok 2019. Ostatní dopisy můžete dostávat v elektronické podobě, přispějete tím ke snížení nákladů. Stačí poslat e-mail na naši adresu (kontakty viz níže). Těž připomínám, že registraci v Modlitbách za nejmenší není třeba písemně obnovovat. Pokud se neodhlásíte, bude Vám registrace vždy prodloužena automaticky. Pouze těm, kdo se modlí také Duchovní adopci, přijde vždy po uplynutí devíti měsíců dotaz na obnovu.

Bratři a sestry, kéž i tento rok nad námi Pán rozjasní svou tvář a je nám milostiv!

Jiří Korda, kněz Kristův

P.S.: Na Svátek svatých Mládětek, v pátek 28. prosince 2018, se počtvrté uskutečnila Smírčí pouť za potrácené děti, jejich rodiče a gynekology. Protože tento dopis vznikl dříve, o průběhu pouti budu informovat v příštím dopise. V neděli 19. května si ale již teď můžete naplánovat účast na pouti Modliteb za nejmenší na Svatém Kopečku⁽¹⁾.

Poznámky:

⁽¹⁾ U Olomouce. [pozn. red.]

ÚMYSLY MODLITEB ZA NEJMENŠÍ:

Leden 2019: Za mladé lidi, aby si zamilovali Krista a zůstali mu věrní.

Únor 2019: Za nevléčitelně nemocné a umírající.

Více na <http://modlitbyzanejmensi.cz/>

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (39)

7. Proroctví (Druhá část)

Zhruba o deset let později,⁽¹⁾ dne 31. srpna 1973, měl v polospánku nové vidění:

„Dvě fronty lidí, kteří se střetávali v urputné válce. Uprostřed nich jsem byl i já a snažil jsem se pomáhat oběma stranám tím, že jsem se ujímal zraněných a pohřbíval mrtvé. Jeden zraněný křičí: »Pro nás, Izrael, je konec, pro nás je konec!« Ptám se: »Kdo však jsou další, když ty jsi Izrael?« - »Jsou to naši staří bratři, kteří nám nechtějí dát dědictví. Nyní je všemu konec, my jsme opustili Boha a Bůh nás!« Kolem nás padalo mnoho bomb a bylo mnoho mrtvých.“

Po jednom měsíci, dne 6. října, Egypt a Sýrie využily židovského svátku Jom Kipur a společně napadly Izrael od východu na sever. V prvních dnech efekt překvapení způsobil, že obě vojska pronikla na území, které Izrael okupoval v předchozí šestidenní válce (od 5. do 10. června 1967). Avšak izraelské vojsko následně úspěšně zareagovalo a situace se po ukončení bojů dne 24. října prakticky vrátila do výchozího bodu.

Dne 31. ledna 1976 se mu zdálo o jeho ženě:

„Cítím, že budeš brzy povolána do nebe. Viděl jsem dvanáctku a dvojku, byly to tramvaje, ale ty jsi nemohla nastoupit. Staň se, co se má stát, s pomocí Panny Marie se postavme ke všemu se srdcem plným lásky a slávy Boží. Obětovat je už zemřít, ale smrt v obětování je radostí a ziskem, umíráme-li v Kristu. Nu, máme tolik snů, uvidíme!“

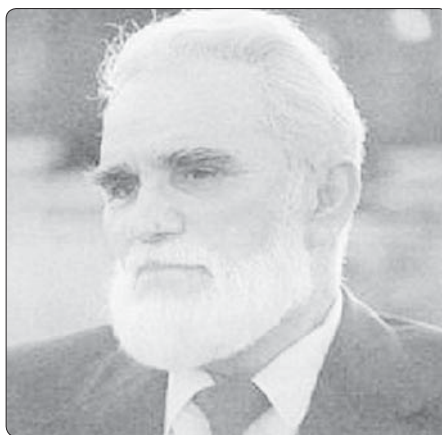
Dne 2. prosince Iolanda⁽²⁾ po velmi rychlé nemoci zemřela. Bruno tehdy pochopil, že čísla tramvají nebyla nic jiného než datum smrti jeho ženy.

Dne 31. ledna a 25. března 1978 se Cornacchiolovi opět zdály prorocké sny. Byly to dva šokující sny, které ještě dnes zjevují veškerou svou dramatickostí:

„Nacházím se blízko Verana,⁽³⁾ a když jsem tam vstupoval, abych se pomodlil, potkávám skupinu zhruba patnácti lidí, kteří vycházeli ven, a mezi nimi vidím Alda Mora.⁽⁴⁾ Zastavuji se, abych se podíval, a také on se zastavuje a říká: »Ale

nejsi ty ten od Panny Marie?« - »Ano,« říkám mu, »jsem.« - »Nu dobrá, modli se za mě, protože mám zlou předtuchu, že se mi brzy něco špatného stane!« Zdraví mě, jde ven a nastupuje do auta. Já pokračuji ve své návštěvě hřbitova a myslím na něho jako nikdy předtím.“

Dne 16. března v 9.25 hodin mimořádné rozhlasové vysílání ohlásilo hroznou zprávu o únosu Alda Mora, politického sekretáře Křesťanské demokracie, a usmrcení pěti lidí jeho doprovodu.

Ještě větší obavy ho však naplnily dne 25. března, kdy mu druhý sen ukázal, „že našli Mora uvnitř auta, celého prospěkovaného kulkami“.

V těch dnech se ještě doufalo, že by mohlo dojít k jednáním s teroristy Rudých brigád o osvobození uneseného. Situace se však zhoršila a dne 9. května byla mrtvola poslance nalezena přesně tak, jak ji viděl Cornacchiola: v autě Renault 4, proděravěná jedenácti ranami ze samopalu Škorpion.

Také dva následující papežové po Pavlu VI. byli Cornacchiolou předem viděni. Dne 31. července 1978 napsal dva rýmované verše se dvěma zvláštními velkými písmeny:

„Je Jitro,⁽⁵⁾ lidstvo se zjevuje zářící / jako Světlo, které osvěcuje každou věc.“

Dne 6. srpna papež Pavel VI. zemřel v papežském letním sídle v Castel Gandolfo a kvůli pohřbu byl převezen do Říma, jak se to stalo jeho předchůdci papeži Piu XII., který také zemřel v Castel Gandolfo.

Dne 26. srpna byl zvolen papežem kardinál Albino Luciani. Bruno se tehdy na-

cházel v Austrálii, kde měl cyklus přednášek, a 31. srpna se mu zdálo, že se nachází na náměstí Sv. Petra v Římě:

„Dříve než vstupuji do vyhrazeného prostoru, zastavuji se a dívám se na okno, kde se obvykle objevuje papež; jeden člověk mi říká: »Je to zbytečné, že se díváš, onen zvolený je mrtvý, bude dán do země jako Pavel VI. a další, který přijde, nebude zářit, ale bude jako temné slunce.“

Tato poslední věta se asi vztahuje k tzv. „Malachiášovu proroctví“⁽⁶⁾, v němž heslem pro Jana Pavla I. je *De medietate lunae* („Z prostředka měsíce“), zatímco Janu Pavlu II. je připisováno heslo *De labore solis* („Z práce slunce“).

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Tedy deset let po viděních ve snu v roce 1963, která se týkala smrti papeže Jana XXIII. a volby papeže Pavla VI. [pozn. překl.]
- (2) Tedy manželka Bruna Cornacchioly. [pozn. překl.]
- (3) Tj. hlavního římského hřbitova. [pozn. překl.]
- (4) Aldo Moro byl italský politik, člen a vůdce italské strany Křesťanská demokracie (*Democrazia Cristiana*). Byl dvakrát italským premiérem. Jak je uvedeno níže, 16. března 1978 byl unesen příslušníky levicové teroristické organizace Rudé brigády, kteří ho zabili po 55 dnech věznění 9. května 1978. [pozn. překl.]
- (5) V italském originále se Jitro řekne Alba, což odkazuje na jméno *Albino* papeže Jana Pavla I. Světlo se italsky řekne *Luce* a to pro změnu odkazuje na příjmení Luciani tohoto papeže. Verše v italském originále jsou samozřejmě rýmované. [pozn. překl.]
- (6) Malachiášovo proroctví je proroctví o papežích od poloviny 12. století do současnosti. Poprvé bylo vydáno v roce 1595 benediktinem Arnoldem de Wyon v jeho knize *Lignum vitae* („Strom života“). Je připisováno sv. Malachiášovi, irskému biskupovi (1095–1148). Každý papež je zde označen zvláštním heslem. [pozn. překl.]

Pondělí 21. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (16. díl): Václavem Fořtem
7:10 Chaux – les v pohybu **8:10** Nágáland –
Domorodci a víra **8:45** V pohorách po horách
(48. díl): Minčol – Martinské hole **9:00** Živě
s Noe [P] **9:10** Modlitba ve skle **9:35** Jak potká-
vat svět (54. díl): S Ivo Viktorinem **11:00** Neboj se
doplout aneb Umění doprovázet (7. díl): Lano ho-
zené tonoucím **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední
modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Povolání – Sestra Olga **13:05** Výpravy do di-
vočiny: Za pandami a koalami **14:00** Živě s Noe [L]
14:30 Kinematograf múz (9. díl): PREHISTORIE
15:40 V souvislostech **16:05** Noční univerzita:
MUDr. Roman Joch – Krátké 20. století a jeho klí-
čové momenty **17:10** O létajícím faráři **17:20** Iva
Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **18:00** Živě
s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (93. díl): Kamarádím
s ptáčkem **18:30** Maminčiny pohádky (13. díl): O pa-
nence z oříšku **18:40** Arménie – Víra hory přenáší
19:10 Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše
v Praze na Malé Straně **19:35** Česká věda **20:00** Jak
věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak
šťastní jsme: Ježíšovo učení **20:55** ARTBITR –
Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem
Armbrusterem a filmem Mlčení **21:05** Terra
Santa News: 16. 1. 2019 **21:30** Živě s Noe: Den
v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Matyáš Zrno –
Dezinformace o dezinformacích **22:55** Zpravodajské
Noeviny: 17. 1. 2019 **23:15** Cvrlikání (51. díl): Lua
0:25 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra
Meně **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 1. 2019

6:05 Má vlast: Konopiště **7:10** Pod lampou
9:00 Živě s Noe [P] **9:05** V souvislostech
9:30 Modlitba ve skle **9:50** Víra do kapsy: Otec
a dcera **10:05** Muzikanti, hrajte **10:40** Noční uni-
verzita: Matyáš Zrno – Dezinformace o dezinfo-
macích **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední mod-
litba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Cvrlikání (59. díl): Spolektiv **14:00** Živě
s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (10. díl):
ARCHITEKTURA **15:35** V pohorách po horách
(48. díl): Minčol – Martinské hole **15:55** Noemova
pošta: Leden 2019 **17:30** Neboj se doplout aneb
Umění doprovázet (7. díl): Lano hozené tonoucím
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky
(14. díl): O papírové lodičce **18:40** Sedmihlásky
(93. díl): Kamarádím s ptáčkem **18:45** Hermie
a ustrašený pavouk **19:15** Čeští salesiáni
v Bulharsku **19:30** Zpravodajské Noeviny:
22. 1. 2019 [P] **20:00** Pole milosrdenství **20:55** Do-
konalá radost **21:15** Řeckokatolický magazín
(185. díl) [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P]
22:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 1. 2019
22:25 Outdoor Films s Janem Němcem (75. díl):
Mistři světa na travních lyžích **0:00** Terra Santa
News: 16. 1. 2019 **0:25** Česká věda **0:45** Světlo
pro Evropu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Středa 23. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 1. 2019 **6:25** Klapka
s ... (17. díl): Ing. Luborem Patschem **7:30** Noční
univerzita: MUDr. Roman Joch – Krátké 20. století
a jeho klíčové momenty **8:30** Lednický park vypra-
vuje **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Opřu se o florbalovou
hůl **9:35** Biblická studna **10:40** Zřím Řím **11:00** Harfa
Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) I. **11:30**
Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05**
Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak věří
katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl): Jak šťastní
jsme: Ježíšovo učení **13:45** V pohorách po horách
(34. díl): Rakytov – Velká Fatra **14:00** Živě s Noe [L]
14:30 Kinematograf múz (11. díl): MUZEUM A FILM
15:30 ARTBITR – Kulturní magazín (33. díl): S pro-
fesorem Ludvíkem Armbrusterem a filmem Mlčení
15:40 Česká věda **16:00** Zpravodajské Noeviny:
22. 1. 2019 **16:25** Můj chrám: Daniel Raus, kostel
sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **16:50** Cvrlikání
(61. díl): Ondřej Fencel Trio **18:00** Živě s Noe [P]
18:30 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání
18:40 Sedmihlásky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem
18:45 Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 **19:30** Terra
Santa News: 23. 1. 2019 [P] **20:00** Adorace [L]
21:05 Neboj se doplout aneb Umění doprovázet
(8. díl): Být nositelem pokoje [P] **21:30** Živě s Noe:
Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Zdeněk
Opatrný – Genové manipulace u rostlin ve vztahu
k přírodě a víře [P] **23:15** Lednický park vypravuje
23:45 Ta brněnská mája tenká: MFF Strážnice 2018
1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 1. 2019

6:05 V pohorách po horách (48. díl): Minčol –
Martinské hole **6:15** Portréty krajiny **6:45** Jak po-
tkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB
8:05 Neboj se doplout aneb Umění doprovázet
(8. díl): Být nositelem pokoje **8:35** Terra Santa News:
23. 1. 2019 **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Nebojte se! CSM
2017 **9:55** Noemova pošta: Leden 2019 **11:30** Živě
s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá
z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Konopiště
14:00 Živě s Noe [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny:
22. 1. 2019 **15:00** Panama: Studio František: WYD
Panama 2019 [L] **15:45** Panama: Uvítací ceremoni-
ál: WYD Panama 2019 [L] **16:05** Panama: Studio
František: WYD Panama 2019 [L] **16:40** Panama:
Setkání s autoritami a diplomaty: WYD Panama
2019 [L] **17:15** Panama: Setkání s biskupy:
WYD Panama 2019 [L] **18:00** Panama: Studio

František: WYD Panama 2019 [L] **18:35** Živě
s Noe [P] **19:00** Večeře u Slováka: 3. neděle
v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny:
24. 1. 2019 [P] **20:00** U VÁS (15. díl): O folkloris-
tech v zimě **21:00** Hřiňovský kostelík na Islandu
21:30 Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lam-
pou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2019
0:30 Učedníci a misionáři – Brazílie **1:00** Noční re-
príza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 1. 2019 **6:30** Můj
chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze
na Malé Straně **6:55** Od Františka k Františkovi
7:30 Noční univerzita: Zdeněk Opatrný – Genové ma-
nipulace u rostlin ve vztahu k přírodě a víře **8:40** Česká
věda **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** Ohlédnutí za Krakovem
(1. díl): Zahajovací večer Českého národního centra
10:40 Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (2. díl):
Jak šťastní jsme: Ježíšovo učení **11:30** Živě s Noe [L]
12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple
Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění do-
převázet (8. díl): Být nositelem pokoje **13:15** Víra do
kapsy: Zpověď očima kněze **13:30** Sekce pro mlá-
dež ČBK **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Zpravodajské
Noeviny: 24. 1. 2019 **15:00** Harfa Noemova: Mladí
a jejich violoncella (PCQ) I. **15:30** Pole milosrdenství
16:30 Panama: Kající liturgie s nezletilými trestanci:
WYD Panama 2019 [L] **17:35** Poznáte je po ovoci
18:25 Sedmihlásky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem
18:30 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr
18:40 Na křídlech andělů **19:00** Noční univerzita:
Pavel Raus – Život mimo internet **20:00** Panama:
Oficiální zahájení SDM: WYD Panama 2019 [P]
22:05 V Kristu zapusťte kořeny **22:45** Abba Otče
23:10 Večer chval (73. díl): Brno Worship **0:30** V po-
horách po horách (48. díl): Minčol – Martinské
hole **0:40** Večeře u Slováka: 3. neděle v mezidobí
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 1. 2019

6:05 Modlitba ve skle **6:25** Neboj se doplout
aneb Umění doprovázet (8. díl): Být nositelem po-
koje **6:50** Vezmi a čti: Prosinec 2018 **7:05** Cirkus
Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilko
7:35 Sedmihlásky (93. díl): Kamarádím s ptáčkem
7:40 Hermie a ustrašený pavouk **8:15** Ohlédnutí za
Krakovem (3. díl): Dopolední program ve čtvrtek, ka-
techeze Mons. Graubner **10:00** Panama: Křížová cesta
s mladými: WYD Panama 2019 [P] **12:00** Angelus
Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa
News: 23. 1. 2019 **14:40** Večeře u Slováka: 3. ne-
děle v mezidobí **15:15** Panama: Mše svatá se svě-
cením oltáře: WYD Panama 2019 [L] **17:30** Víra do
kapsy: S modlitbou ve vztahu **17:45** V pohorách
po horách (43. díl): Tlstá – Velká Fatra **18:00** Harfa
Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. [P]
18:25 Sedmihlásky (93. díl): Kamarádím s ptáč-
kem **18:30** Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr
18:40 Světlo pro Evropu **18:55** Muzikanti, hrajte

19:30 V souvislostech [P] **20:00** Panama: Studio František: WYD Panama 2019 [P] **23:05** Živě s Noe: Týden v kostce **0:10** Večer chval (61. díl): Chválové společenství z Lubiny **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 1. 2019

6:05 ARTBITR - Kulturní magazín (33. díl): S profesorem Ludvíkem Armbrusterem a filmem Mlčení **6:15** Opavská inspirace **6:30** Živě s Noe: Týden v kostce **7:30** Cestou čtvrtého krále **8:10** U VÁS (15. díl): O folkloristech v zimě **9:15** Večeře u Slováka: 3. neděle v mezidobí **9:45** Nebojte se! CSM 2017 **10:30** Panama: Modlitební vigílie: WYD Panama 2019 [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** V souvislostech **12:35** Zřím Řím **13:00** Panama: Studio František: WYD

Panama 2019 [L] **13:50** Panama: Mše svatá v parku Campo San Juan Pablo II.: WYD Panama 2019 [L] **16:00** Panama: Studio František: WYD Panama 2019 [L] **16:40** Panama: Návštěva Domu Dobrého Samaritána: WYD Panama 2019 [L] **17:15** Panama: Studio František: WYD Panama 2019 [L] **18:05** Sedmihlásky (99. díl): Nepůjdu já za masára **18:10** Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék **18:40** Hermie a Stanley na táboře **19:20** Muzikanti, hrajte [P] **20:00** Outdoor Films s Marcelou Krplovou (76. díl): Uganda, Rwanda [P] **21:35** V souvislostech **22:00** Přijďte večer k nám...: ze Zámku v Letovicích **23:35** 44 let novickou **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Programové tipy TV LUX od 21. 1. 2018 do 27. 1. 2019

Viac informácií na www.tvlux.sk

Pondelok 21. 1. o 20:15 hod.:

Krátke správy z Panamy

Spravodajstvo z miesta konania Svetových dní mládeže.

Utorok 22. 1. o 18:35 hod.:

Dobrodružstvá chrobáčikov (Starosti so stavbou)

Stavba babylonskej veže, zmätenie jazykov. Animovaný seriál.

Streda 23. 1. o 20:30 hod.:

Fundamenty (Modlitba v Starom zákone)

Relácia rozoberajúca Katechizmus katolíckej cirkvi.

Štvrtok 24. 1. o 23:30 hod.:

Svetové dni mládeže v Paname

Priamy prenos zo slávnostného otvorenia.

Piatok 25. 1. o 23:30 hod.:

Svetové dni mládeže v Paname

Priamy prenos krížovej cesty s mladými.

Sobota 26. 1. o 12:00 hod.:

Charitatívny hokejový zápas

Priamy prenos.

Nedeľa 27. 1. o 14:00 hod.:

Svetové dni mládeže v Paname

Priamy prenos hlavnej svätej omše.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. - 26. LEDNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 1.		PO 21. 1.		ÚT 22. 1.		ST 23. 1.		ČT 24. 1.		PÁ 25. 1.		SO 26. 1.			
Antifona	919	1029	1708	1924	949	1061	964	1077	1734	1953	1286	1426	1722	1941		
Žalm	784	883	786	884	783	881	784	883	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1709	1926	949	1062	964	1078	1734	1953	1286	1426	1723	1941		
Antifony	920	1030	1283	1423	950	1062	965	1079	981	1097	1286	1427	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1283	1423	953	1066	969	1083	1735	1954	1287	1427	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	1283	1423	953	1066	969	1083	1735	1954	1287	1427	1290	1431		
Prosby	924	1034	1711	1927	953	1066	969	1084	1724	1943	1675	1894	1724	1943		
Závěrečná modlitba	689	778	1283	1423	1285	1425	970	1084	1285	1425	1287	1428	1290	1431		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1287	1428	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1288	1428	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1287	1428	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 19. 1.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1714	1932	959	1072	975	1090	1736	1955	1286	1426	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1284	1424	960	1073	976	1091	992	1109	1289	1429	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1715	1932	960	1073	976	1091	992	1109	1678	1897	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1284	1424	962	1076	979	1094	1737	1956	1289	1430	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	1284	1424	962	1076	979	1094	1737	1956	1289	1430	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	1718	1936	963	1076	979	1095	1731	1950	1681	1900	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	1283	1423	1285	1425	980	1095	1285	1425	1287	1428	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 20. 1. - 2. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 62,1-5
Ž 96(95),1-2a,2b-3,7-8a,9-10ac
Odp.: 3 (Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.)
2. čt.: 1 Kor 12,4-11
Ev.: Jan 2,1-12

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4
Jer 31,10,11-12ab,13cd+14b
Odp.: srov. 10c (Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid!
Nebo: Aleluja.)
2. čt.: 1 Kor 1,10-13
Ev.: Mt 18,19-22
(nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)

Pondělí 21. 1. - památka sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 5,1-10
Ž 110(109),1,2,3,4
Odp.: 4bc (Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedeova!)
Ev.: Mk 2,18-22

Úterý 22. 1. - nezávazná památka sv. Vincence

1. čt.: Žid 6,10-20
Ž 111(110),1-2,4-5,9+10c
Odp.: 5b (Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu.
Nebo: Aleluja.)
Ev.: Mk 2,23-28

Středa 23. 1. - ferie

1. čt.: Žid 7,1-3,15-17
Ž 110(109),1,2,3,4
Odp.: 4bc (Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedeova!)
Ev.: Mk 3,1-6

Čtvrtek 24. 1. - památka sv. Františka Saleského

1. čt.: Žid 7,25-8,6
Ž 40(39),7-8a,8b-9,10,17
Odp.: srov. 8a+9a (Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.)
Ev.: Mk 3,7-12

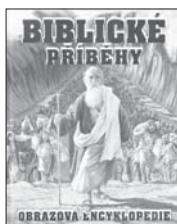
Pátek 25. 1. - svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3-16
nebo Sk 9,1-22
Ž 117(116),1,2
Odp.: Mk 16,15 (Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.
Nebo: Aleluja.)
Ev.: Mk 16,15-18

Sobota 26. 1. - památka sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1-8 nebo Tit 1,1-5
Ž 96(95),1-2a,2b-3,7-8a,10
Odp.: 3 (Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.)
Ev.: Lk 10,1-9

BIBLICKÁ LITERATURA

BIBLICKÉ PŘÍBĚHY • OBRAZOVÁ ENCYKLOPEDIIE
Napsal Peter Chrips • Ilustrace Peter Dennis • Z angličtiny přeložila Marie Holá • Redigovala Marie Teplá • Editorka Katerina Eliášová

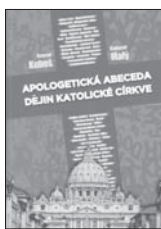
Vhodná publikace pro všechny, kteří se chtějí seznámit s nejdůležitějšími postavami a příběhy z Bible. Líčí nejvýznamnější události ze Starého i Nového zákona, popisuje ženy a muže, kteří stáli u kořenů naší kultury – od Adama a Evy přes Mojžíše, Abraháma a Sáru, Jana Křtitele, Pannu Marii a Ježíše Krista, až po autory evangelií. Tato obrazová encyklopedie přináší nejen samotné příběhy, ale také objasňuje jejich význam a zasazuje je do historického kontextu. Text je navíc doplněn důležitými biblickými citáty a působivými ilustracemi.

*Nakladatelství Slovart, s. r. o.
 Váz., 190x240 mm, křídový papír, 208 stran, 299 Kč*

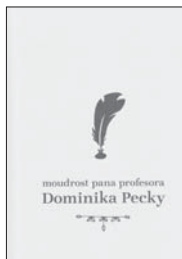
APOLOGETIKA A DUCHOVNÍ MOUDROST

APOLOGETICKÁ ABECEDA DĚJIN KATOLICKÉ CÍRKVE
P. Konrád Kubeš SJ – PhDr. Radomír Malý

Tato odborná publikace je fakticky dílem PhDr. Radomíra Malého, jenž si vzal za základ a inspiraci spis *Apologetická abeceda* P. Konráda Kubeše SJ z doby krátce po 2. světové válce. Jde o snahu očistit dějiny katolické církve od nánosů lži a pomluv a rozlišení pravdy od mýtů a výmyslů, byť nevyzní vždycky ve prospěch katolíků.

Sypták • Váz., 150x215 mm, 380 stran, 448 Kč

MOUDROST PANA PROFESORA
DOMINIKA PECKY
Texty vybrala a uspořádala Marta Munzarová

Texty z knih katolického kněze, středoškolského profesora a vězně komunismu, ThDr. Dominika Pecky (1895–1981). V závěru knihy je připojena jeho promluva při satebním obřadu v bazilice na Starém Brně v roce 1967 a výběr ze strojopisu „Autobiografie“.

Cesta • Váz., 112x155 mm, 80 stran, 128 Kč

SVĚDECTVÍ DOBY

SESTRA DO NEPOHODY ANEB, JAK SE VEDLO ŘEHOLNICÍM VE STÍNU RUDÉHO PRAPORU
S. M. Františka Elena Sebiňová • Předmluva P. Augustin Gazda OSB

Životní příběh Matky Marty Vintrové – druhé generální představené Kongregace Těšitelek Božského Srdce Ježíšova. Jsou zde zachyceny osudy řeholnic v Československu – jejich statečný odpor proti nastupující totalitě, strastiplné putování po fabrikách, ústavech sociální péče a charitních domech. Kniha přináší unikátní vyprávění o perzekuci, která měla komunistickému režimu pomoci vyřešit „problém řeholnic“ – ale nepomohla. Je to příběh o věrnosti a naději, která nebyla zklamána.

*Kongregace Těšitelek
 Božského Srdce Ježíšova
 Brož., A5, 216 stran, 198 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází z církevního schválení Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431. www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.